

Sách Đa-ni-ên - Số một trăm năm mươi sáu

Vén mở thị kiến cuối cùng của Đa-ni-ên: Một góc nhìn Millerite về những chân lý tiên tri cho ngày nay

Jeff Pippenger

2024-03-24

Chúng ta bắt đầu xem xét khái tượng cuối cùng của Daniel bằng cách áp dụng nguyên tắc được biểu thị bởi Alpha và Omega, nguyên tắc cho biết rằng Ngài luôn xác định phần kết thúc bằng phần khởi đầu. Vì vậy, Belteshazzar, tức Daniel ở ngay câu đầu tiên của khái tượng cuối cùng của Daniel, cũng sẽ được đại diện trong phần cuối của chính khái tượng ấy. Chúng ta đã xác định rằng Belteshazzar đại diện cho dân giao ước của Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt, những người hiểu “chazon,” tức khái tượng về lịch sử tiên tri, được biểu thị bằng từ “thing” ở câu một. Khái tượng về lịch sử tiên tri ấy là “seven times” trong Lê-vi Ký đoạn hai mươi sáu, tương đương hai nghìn năm trăm hai mươi năm. Belteshazzar cũng hiểu “vision” ở câu một, tức khái tượng “mareh” về hai nghìn ba trăm năm, tượng trưng cho sự xuất hiện đột ngột của Đấng Christ.

Trong chương mười hai, Đa-ni-ên tiêu biểu cho phong trào của thiên sứ thứ nhất và cũng tiêu biểu cho phong trào của thiên sứ thứ ba, vì cả hai phong trào đều ứng nghiệm dụ ngôn mười trinh nữ. Trong chương mười hai có ít nhất năm lẽ thật thuộc về phong trào Millerite, đại diện cho những lẽ thật mà phong trào của thiên sứ thứ ba cũng phải kinh nghiệm và hiểu biết. Cả hai phong trào đều ứng nghiệm dụ ngôn mười trinh nữ, và những trinh nữ khôn ngoan của cả hai phong trào cần phải hiểu sự kiện tiên tri ấy. Cả hai phong trào phải hiểu lẽ thật tiên tri thứ nhất mà Miller được dẫn dắt để nhận ra, như được biểu thị bởi “bảy lần” trong Lê-vi Ký đoạn hai mươi sáu. Ba kinh nghiệm và sự hiểu biết song song còn lại được tìm thấy trong vài câu cuối của chương.

Và từ lúc của lễ hằng ngày bị dẹp bỏ, và sự gớm ghiếc gây hoang tàn được lập, sẽ có một ngàn hai trăm chín mươi ngày. Phước cho người nào chờ đợi và đạt đến một ngàn ba trăm ba mươi lăm ngày. Còn người, hãy đi đường mình cho đến cuối cùng; vì người sẽ được an nghỉ, và sẽ đứng trong phần số của người vào cuối những ngày. Đa-ni-ên 12:11-13.

Dân sót lại của Đức Chúa Trời trong sách Khải Huyền có ba đặc điểm tiên tri chính. Họ giữ các điều răn của Đức Chúa Trời, có đức tin của Chúa Giê-su và giữ vững linh của lời tiên tri.

Và người nói với tôi: Hãy viết: Phước thay những ai được mời đến dự tiệc cưới của Chiên Con. Người lại bảo tôi: Đây là những lời chân thật của Đức Chúa Trời. Tôi bèn sấp mình dưới chân người để thờ lạy. Nhưng người nói với tôi: Đừng làm vậy; ta là đồng tôi tớ với người và với các anh em người là những người có lời chứng về Đức Chúa Giê-xu; hãy thờ phượng Đức Chúa Trời; vì lời chứng về Đức Chúa Giê-xu chính là tinh thần của lời tiên tri. Khải Huyền 19:9, 10.

Những người theo Miller đã hiểu đúng rằng “the daily” trong sách Đa-ni-ên tượng trưng cho ngoại giáo, và rằng “thời điểm mà ‘the daily’ bị ‘cất đi’” là năm 508. Bác bỏ lẽ thật ấy là bác bỏ thẩm quyền của “lời chứng của Đức Chúa Giê-su”, vốn “là Thần Linh của Lời Tiên Tri”, vì Thần Linh

của Lời Tiên Tri đã khẳng định rõ ràng rằng những người theo Miller đã đúng trong sự hiểu biết của họ về “the daily”.

Rồi tôi thấy, liên quan đến 'Daily', rằng từ 'sacrifice' do sự khôn ngoan của loài người thêm vào và không thuộc về bản văn; và rằng Chúa đã ban quan điểm đúng đắn về điều đó cho những người đã cất tiếng kêu giờ phán xét. Khi còn có sự hiệp nhất, trước năm 1844, hầu như tất cả đều đồng thuận về quan điểm đúng đắn đối với 'Daily'; nhưng từ năm 1844, trong sự rối loạn, những quan điểm khác đã được chấp nhận, và bóng tối cùng hỗn loạn đã theo sau. Review and Herald, ngày 1 tháng 11, 1850.

Những người Millerite hiểu rằng sự kháng cự của chủ nghĩa ngoại giáo đối với sự trỗi dậy của giáo hoàng lên nắm quyền vào năm 538 đã bị loại bỏ vào năm 508. Những người Millerite đã đúng, nhưng sự hiểu biết của họ còn hạn chế. Dân sự của Đức Chúa Trời trong thời kỳ sau rớt, những người được đại diện bởi Belteshazzar trong câu thứ nhất, sẽ thấy rằng khoảng thời gian từ năm 508 đến 538 là một giai đoạn tiên tri, được tiêu biểu bởi ba mươi năm chuẩn bị trong lịch sử của Đấng Christ trước khi Ngài được ban quyền năng tại lễ báp têm của Ngài. Họ sẽ thấy rằng giai đoạn tiên tri ấy cũng đại diện cho giai đoạn tiên tri từ năm 1776 đến 1798, và rằng cả ba giai đoạn đó đều đại diện cho thời kỳ niêm ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn, bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001 và sẽ kết thúc tại đạo luật Chủ nhật sắp đến.

Trong chương mười hai, Daniel đại diện cho những người Millerite và năm lễ thật cùng kinh nghiệm quan trọng sẽ được tái diễn nơi những người được Belteshazzar đại diện. Lễ thật và kinh nghiệm thứ ba của những người Millerite là “cái nhìn đúng đắn về ‘daily,’ ... Chúa đã ban ... cho những người đã rao tiếng kêu giờ phán xét.” Khước từ lễ thật ấy là khước từ các trước tác của Ellen White, tức Thần Linh của Lời Tiên Tri. Lễ thật và kinh nghiệm thứ tư của những người Millerite, và các sứ giả của thiên sứ thứ ba, là lời tiên tri về một nghìn ba trăm ba mươi lăm năm, vốn bắt đầu vào năm “the daily” bị cất đi, tức năm 508.

Bắt đầu từ năm 508, một nghìn ba trăm ba mươi lăm năm đưa bạn đến năm 1843, nhưng không chỉ đơn giản là năm 1843, vì lời tiên tri thực sự chỉ rõ chính ngày cuối cùng của năm 1843, vì nó nói: "Phước cho người nào chờ đợi và đạt đến một nghìn ba trăm ba mươi lăm ngày." Từ tiếng Hê-bơ-ơ được dịch là "cometh" là "naga", và nó có nghĩa là "chạm" hoặc "đặt tay lên". Vì vậy, lời tiên tri có nghĩa là "phước cho người nào chờ đợi và" chạm hoặc đặt tay lên năm 1843.

Phúc lành của sự chờ đợi trong lịch sử phong trào Millerite là dành cho những trinh nữ khôn ngoan đã trải nghiệm sự thất vọng thứ nhất, nhưng đã chờ đợi khái tượng đang trì hoãn. Khi những người Millerite chờ đợi “khái tượng chậm trễ” để ứng nghiệm dụ ngôn mười trinh nữ và chương hai sách Ha-ba-cúc, họ đã được ban phước. Trong thời kỳ trì hoãn đó, họ nhận ra rằng chính họ đang ứng nghiệm dụ ngôn, và rằng đến cuối cùng khái tượng sẽ “nói”. Thời kỳ trì hoãn và sự thất vọng của họ bắt nguồn từ sự xác định sai rằng 2.300 năm sẽ kết thúc vào năm 1843, nhưng khái tượng thật ra là cho năm 1844. Sự thất vọng của họ dựa trên trải nghiệm đã phát sinh khi năm 1843 kết thúc mà Đấng Christ không trở lại. Sự thất vọng của họ, và phúc lành được tuyên bố cho những người sau đó chọn chờ đợi, đều dựa trên chính ngày cuối cùng của năm 1843, ngày “chạm tới” hoặc “đến” năm 1844.

Trải nghiệm về sự thất vọng đầu tiên, như là sự ứng nghiệm của dụ ngôn mười trinh nữ, được hiểu và lặp lại nơi những người được đại diện bởi Belteshazzar. Lễ thật và trải nghiệm thứ năm mà những người được đại diện bởi Belteshazzar sẽ nhận ra là rằng vào “cuối những ngày”, Daniel sẽ “đứng trong phần của mình”.

“Đa-ni-ên đã đứng trong phần mình kể từ khi ấn được mở ra và ánh sáng của lễ thật đã chiếu soi trên các khái tượng của ông. Ông đứng trong phần mình, mang lấy lời chứng vốn phải được hiểu vào cuối những ngày.” Sermons and Talks, tập 1, 225, 226.

Những người theo Miller đã trải qua quá trình thanh tẩy được thực hiện thông qua sự gia tăng hiểu biết đến từ sách Đa-ni-ên khi sách ấy được mở ấn vào năm 1798. Những người được Belteshazzar đại diện sẽ trải qua quá trình thanh tẩy được thực hiện thông qua sự gia tăng hiểu biết đến từ sách Đa-ni-ên khi sách ấy được mở ấn vào năm 1989. Họ cũng sẽ hiểu rằng sách Đa-ni-ên có một mục đích đặc biệt trong việc đóng ấn một trăm bốn mươi bốn nghìn.

“Khi Đức Chúa Trời giao cho một người một công việc đặc biệt để làm, người ấy phải đứng vào vị trí và phần việc của mình như Daniel đã làm, sẵn sàng đáp lại sự kêu gọi của Đức Chúa Trời, sẵn sàng hoàn thành mục đích của Ngài.” Manuscript Releases, quyển 6, 108.

Là những người La-ô-đi-xê trước kia, những người được Belteshazzar đại diện sẽ nhận ra rằng chính qua các sách Đa-ni-ên và Khải Huyền, vốn là cùng một sách, mà cuộc phục hưng cuối cùng được hoàn tất.

"Khi các sách Đa-ni-ên và Khải Huyền được hiểu rõ hơn, các tín hữu sẽ có một kinh nghiệm tôn giáo hoàn toàn khác... Một điều chắc chắn sẽ được hiểu từ việc nghiên cứu sách Khải Huyền—rằng mối liên hệ giữa Đức Chúa Trời và dân Ngài là mật thiết và bền chặt." Đức Tin Tôi Sống Theo, 345.

Là những người La-ô-đi-xê trước đây, họ đã nhận ra tình trạng La-ô-đi-xê của mình, và nhận ra rằng họ chết về mặt thuộc linh như một thung lũng đầy xương khô; và để đáp lại lời chứng thẳng thắn về tình trạng chết chóc và lạc mất của mình, họ sẽ nhận ra rằng nhu cầu được sống là ưu tiên hàng đầu.

Một cuộc phục hưng của sự tin kính chân thật giữa chúng ta là nhu cầu lớn nhất và cấp bách nhất của chúng ta. Tìm kiếm điều này phải là công việc trước hết của chúng ta. Những Thông Điệp Chọn Lọc, quyển 1, 121.

Lời hứa của Kinh Thánh là hễ ai tìm kiếm thì sẽ gặp, và khi ấy Đức Thánh Linh sẽ dẫn dắt họ hiểu rằng chính các sách Đa-ni-ên và Khải Huyền đem lại sự phục hưng cần thiết.

"Khi chúng ta, với tư cách là một dân tộc, hiểu cuốn sách này có ý nghĩa gì đối với chúng ta, thì giữa chúng ta sẽ có một cuộc phục hưng lớn." Testimonies to Ministers, 113.

Phần kết của khái tượng cuối cùng của Daniel, được trình bày ở chương mười hai, xác định kinh nghiệm tạo nên dân giao ước của Đức Chúa Trời trong thời kỳ sau rốt; kinh nghiệm ấy được biểu thị bởi Belteshazzar trong câu thứ nhất của khái tượng cuối cùng. Ở đó, Daniel, được đại diện là Belteshazzar, hiểu cả khái tượng bên trong về 2.300 năm lẫn khái tượng bên ngoài về 2.520 năm.

Ông hiểu “điều ấy” và “khải tượng”. Ông hiểu Khải tượng chazon và Khải tượng mareh. Ông hiểu sự chà đạp đền thánh và đạo binh, và sự khôi phục đền thánh và đạo binh. Ông hiểu cả các Khải tượng về sông Ulai và sông Hiddekel.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Cần phải nghiên cứu Lời Đức Chúa Trời kỹ lưỡng hơn nhiều; đặc biệt, sách Đa-ni-ên và Khải Huyền cần được chú ý như chưa từng có trong lịch sử công việc của chúng ta. Có thể chúng ta sẽ nói ít hơn ở một số phương diện liên quan đến quyền lực La Mã và chế độ giáo hoàng; nhưng chúng ta nên hướng sự chú ý đến những điều các tiên tri và các sứ đồ đã viết dưới sự cảm động của Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh đã sắp đặt mọi việc như vậy, cả trong sự ban cho lời tiên tri lẫn trong các sự kiện được mô tả, nhằm dạy rằng con người là công cụ phải được giữ khuất tầm nhìn, ẩn trong Đấng Christ, và rằng Chúa là Đức Chúa Trời trên trời cùng luật pháp của Ngài phải được tôn cao. Hãy đọc sách Đa-ni-ên. Hãy gọi lại, từng điểm một, lịch sử của các vương quốc được trình bày ở đó. Hãy nhìn các chính khách, các hội đồng, những đạo quân hùng mạnh, và xem Đức Chúa Trời đã hành động thế nào để đánh đổ sự kiêu ngạo của loài người và đặt vinh quang của con người xuống bụi đất...

Ánh sáng mà Daniel nhận được từ Đức Chúa Trời đã được ban đặc biệt cho những ngày sau rốt này. Những Khải tượng ông đã thấy bên bờ Ulai và Hiddekel, những con sông lớn của Shinar, hiện đang được ứng nghiệm, và tất cả những biến cố đã được tiên báo sẽ sớm xảy ra.

Hãy xem xét bối cảnh của dân tộc Do Thái vào thời điểm những lời tiên tri của Đa-ni-ên được ban cho.

Chúng ta hãy dành nhiều thời gian hơn cho việc học Kinh Thánh. Chúng ta chưa hiểu Lời như lẽ ra phải hiểu. Sách Khải Huyền mở đầu bằng một mệnh lệnh dành cho chúng ta: hãy hiểu những lời chỉ dạy mà nó chứa đựng. "Phước cho kẻ đọc, và những kẻ nghe những lời của lời tiên tri này," Đức Chúa Trời phán, "và giữ những điều đã chép trong đó; vì thì giờ đã gần." Khi chúng ta, với tư cách là một dân, hiểu cuốn sách này có ý nghĩa gì đối với chúng ta, sẽ diễn ra giữa chúng ta một cuộc phục hưng lớn. Chúng ta chưa hiểu trọn vẹn những bài học mà nó dạy, mặc dù đã có mệnh lệnh bảo chúng ta phải tra xét và nghiên cứu nó.

Trong quá khứ, các thầy dạy đã tuyên bố sách Đa-ni-ên và Khải Huyền là những sách bị niêm phong, và dân chúng đã quay lưng với chúng. Bức màn mà sự huyền nhiệm bề ngoài của nó đã khiến nhiều người không dám vén lên đã được chính tay Đức Chúa Trời cất bỏ khỏi những phần này trong lời Ngài. Chính tên gọi “Khải Huyền” mâu thuẫn với lời khẳng định rằng đó là một sách bị niêm phong. “Khải Huyền” có nghĩa là một điều quan trọng được tỏ ra. Những lẽ thật của sách này được gửi đến cho những người đang sống trong những ngày sau rốt này. Chúng ta đang đứng, với bức màn đã được cất khỏi, trong nơi thánh, giữa những điều thiêng liêng. Chúng ta không được đứng bên ngoài. Chúng ta phải bước vào, không với những ý nghĩ cầu thả, bất kính, không với những bước chân hấp tấp, nhưng với lòng tôn kính và sự kính sợ Đức Chúa Trời. Chúng ta đang đến gần thời điểm khi các lời tiên tri trong sách Khải Huyền sẽ được ứng nghiệm....

Chúng ta có các điều răn của Đức Chúa Trời và lời chứng của Chúa Giê-su Christ, vốn là thần khí của lời tiên tri. Những viên ngọc quý vô giá có thể được tìm thấy trong lời của Đức Chúa

Trời. Những ai tìm kiếm lời này nên giữ tâm trí minh mẫn. Họ không bao giờ được nuông chiều những ham muốn lệch lạc trong ăn uống.

Nếu họ làm vậy, não bộ sẽ bị rối loạn; họ sẽ không chịu nổi áp lực của việc đào sâu để tìm ra ý nghĩa của những điều liên quan đến các cảnh cuối cùng của lịch sử trái đất này.

Khi các sách Đa-ni-ên và Khải Huyền được hiểu rõ hơn, các tín hữu sẽ có một kinh nghiệm tôn giáo hoàn toàn khác. Họ sẽ được ban cho những thoáng nhìn về các công thiên đàng đang mở, đến nỗi lòng và trí họ sẽ ấn tượng sâu sắc về phẩm chất mà mọi người đều phải rèn luyện để được hưởng phước hạnh là phần thưởng dành cho những người có lòng trong sạch.

Chúa sẽ ban phước cho tất cả những ai khiêm nhường và nhu mì tìm cầu để hiểu điều được bày tỏ trong Sách Khải Huyền. Quyển sách này chứa đựng biết bao điều lớn lao về sự sống bất diệt và đầy vinh quang, đến nỗi ai đọc và tra xét nó cách sốt sắng cũng đều nhận lãnh phước hạnh dành cho những người 'nghe lời tiên tri này và giữ những điều đã chép trong đó.'

Một điều chắc chắn sẽ được hiểu từ việc nghiên cứu Khải Huyền—rằng mối liên hệ giữa Đức Chúa Trời và dân sự của Ngài là mật thiết và rõ ràng.

Có thể thấy một mối liên hệ kỳ diệu giữa cõi trời và thế gian này. Những điều được tỏ ra cho Đa-ni-ên sau đó được bổ sung bởi sự khải thị dành cho Giăng trên đảo Pat-mô. Hai sách này nên được nghiên cứu cẩn thận. Hai lần, Đa-ni-ên đã hỏi: “Còn bao lâu nữa thì mới đến tận cùng thời gian?”

'Và tôi có nghe, nhưng không hiểu; bây giờ tôi nói: Lạy Chúa tôi, rốt cuộc những điều này sẽ ra sao? Ngài phán: Hãy đi đường người, Daniel; vì những lời này đã được đóng lại và niêm phong cho đến thời kỳ cuối cùng. Nhiều người sẽ được tinh luyện, làm cho trắng và được thử luyện; còn kẻ ác sẽ cứ làm điều ác; chẳng ai trong bọn ác hiểu biết, nhưng người khôn ngoan sẽ hiểu. Và từ lúc của lễ hằng ngày bị dẹp bỏ, và sự góm ghiếc gây hoang tàn được lập lên, sẽ có một nghìn hai trăm chín mươi ngày. Phước thay cho ai chờ đợi và đạt đến một nghìn ba trăm ba mươi lăm ngày. Nhưng người hãy cứ đi đường người cho đến cuối cùng; vì người sẽ được yên nghỉ, và sẽ đứng trong phần của người vào cuối các ngày.'

Chính Sư Tử của chi phái Giu-đa đã mở ấn quyển sách và ban cho Giăng sự khải thị về những điều phải xảy ra trong những ngày sau rốt này.

Đa-ni-ên đã đứng trong phần số mình để nêu lời chứng của ông, lời chứng ấy đã được niêm phong cho đến thời kỳ cuối cùng, khi sứ điệp của thiên sứ thứ nhất sẽ được rao truyền cho thế giới chúng ta. Những điều này có tầm quan trọng vô hạn trong những ngày sau rốt; nhưng trong khi 'nhiều người sẽ được tinh luyện, trở nên trắng sạch, và được thử luyện,' thì 'kẻ ác sẽ cứ làm ác; và chẳng ai trong bọn ác hiểu biết.' Điều này thật đúng biết bao! Tội lỗi là sự vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời; và những ai không chấp nhận ánh sáng liên quan đến luật pháp của Đức Chúa Trời sẽ không hiểu lời công bố các sứ điệp của thiên sứ thứ nhất, thứ hai, và thứ ba. Sách Đa-ni-ên được mở ấn trong Khải Huyền ban cho Giăng, và dẫn chúng ta tiến đến những cảnh cuối cùng trong lịch sử của trái đất này.

"Anh em có ghi nhớ rằng chúng ta đang sống giữa những hiểm nguy của thời kỳ sau rốt không? Hãy đọc sách Khải Huyền trong mối liên hệ với sách Đa-ni-ên. Hãy dạy những điều

này." Lời chứng cho các mục sư, 112-115.